

Dosarul nr.3ra-29/23
2-20021707-01-3ra-12012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Maimescu Sava,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maimescu Sava împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la lucru, încasarea despăgubirii morale,
împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Maimescu Sava și menținută hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2020, Maimescu Sava a depus cerere de chemare în judecată, împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la lucru, încasarea despăgubirii morale.

În susținerea acțiunii reclamantul a indicat că, în octombrie – noiembrie 2019, deținând titlu de doctor în drept, conferențiar universitar la Facultatea de Drept al Universității de Stat din Moldova, a participat la concursul pentru ocuparea funcției de director al Serviciului Vamal al RM.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Comisiei de concurs din cadrul Ministerului Finanțelor, în urma verificării respectării criteriilor de eligibilitate și reputație profesională, împreună cu patru candidați, a fost admis la concursul pentru funcția de director al Serviciului Vamal.

În cadrul următoarei etape a concursului din 24 octombrie 2019, în cadrul competiției dosarelor, Președintele Comisiei de concurs, ministru al Finanțelor, N. Gavrilița, a făcut aluzie la faptul că anterior, printr-un ordin al Departamentului Vamal, ar fi fost eliberat din organele vamale pe motiv de încălcare gravă de o

singură dată a disciplinei de muncă. Aluzia respectivă a determinat respingerea candidaturii sale pentru proba finală a concursului.

În termeni legali, s-a adresat cu cerere președintelui Comisiei de concurs a Ministerului de Finanțe, însă nu a primit niciun răspuns.

La 20 decembrie 2019, s-a adresat cu cerere Serviciului Vamal, solicitând să fie informat dacă Departamentul Vamal (Direcția cadre) sau poate alte subdiviziuni, au întocmit în anii 2002-2003 un asemenea ordin, prin care a avut loc recalificarea condițiilor de eliberarea sa din organele vamale (f.d.8).

Prin răspunsul nr.M-1350/19 din 15 ianuarie 2020 al Serviciului Vamal, recepționat la 21 ianuarie 2020, a fost informat că la 05 august 2004 în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, Departamentul Vamal a emis ordinul nr.706-c, prin care a fost modificat motivul eliberării lui indicat în ordinul nr.722-c din 05 august 2002 (f.d.11).

Deși, în răspunsul menționat se face referire că se anexează o copie a ordinului nr.706-c din 05 august 2004, totuși așa înscris lipsea la răspuns, dar a fost anexat copia ordinului Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004.

Reclamantul consideră că la 21 ianuarie 2020 nu i s-a adus la cunoștință ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal.

A menționat că, la absolvirea Facultății de Drept a USM, a fost repartizat în organele vamale, Vama Leușeni. Începând cu anul 1987 a activat în cadrul organelor vamale, mulți ani la rând, deținând diferite funcții: de inspector superior al secției de combatere a contrabandei, Vama Leușeni; de șef al secției de combatere a contrabandei, Vama Leușeni; vice-direktor general al Departamentului control vamal. A fost decorat cu medalia „Meritul Civic” al Republicii Moldova pentru combaterea efectivă și rezultativă a contrabandei în anul 1996, nefiind sancționat disciplinar sub nicio formă până la momentul emiterii ordinului Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004.

În viziunea reclamantului, ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal nu corespunde realității. Temeiul de drept invocat în ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal nu poate fi aplicat la încetarea raporturilor de serviciu dintre el și Departamentul Vamal din simplu motiv că a exercitat funcția de șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița și nu pe cea de conducător de unitate.

Cu trimitere la art.1, art.21, 118, 219 din Codul administrativ, art.81 alin.(3), art.206-210, art.263, art.329-330 din Codul muncii, reclamantul a indicat că, din conținutul ordinului contestat rezultă că, eliberarea sa din serviciu din organele vamale, șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița, a avut ca temei art.263 alin.(1) din Codul muncii, pentru încălcarea gravă o singură dată a îndatoririlor de muncă.

A remarcat că, art.263 alin.(1) din Codul muncii, reglementează temeiurile suplimentare pentru încetarea contractului individual de muncă cu conducătorul unității, asta în condițiile în care el nu deținea calitatea de conducător de unitate, or, temeiul dat putea fi aplicat la încetarea raporturilor de serviciu cu șeful Biroului Vamal Ocnița, dar nu și în raport cu el.

În contextul enunțat, Maimescu Sava a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal, restabilirea lui în funcția de șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița, încasarea în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 05.08.2022 – până la data emiterii hotărârii, încasarea despăgubirii morale în mărime de șase salarii medii lunare.

La 28 iulie 2020, Maimescu Sava a depus cerere, prin care a completat pretențiile din acțiune, solicitând anularea răspunsului nr.M-1350/19 din 15 ianuarie 2020 al Serviciului Vamal, anularea ordinului nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal al RM, restabilirea lui în funcția de șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița, încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 28 iunie 2004 – până la data emiterii hotărârii, încasarea despăgubirii morale în mărime de șase salarii medii lunare (f.d.49).

La 26 octombrie 2020, Maimescu Sava a depus cerere, solicitând repunerea în termen a acțiunii și de a considera ca fiind depusă în termen cererea de chemare în judecată (f.d.56-57).

În motivarea cererii de repunere în termen a acțiunii, reclamantul a invocat că, la 20 decembrie 2019 s-a adresat cu cerere Serviciului Vamal, prin care a solicitat informații despre eliberarea unui asemenea ordin în perioada 2002 – 2003, care să fie recalificat e condițiile de eliberare din organele vamale.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr.M-1350/19 din 15 ianuarie 2020, pe care l-a recepționat la 21 ianuarie 2020, a fost informat că la 05 august 2004, în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, Departamentul Vamal a emis ordinul nr.706-c din 05 august 2004, prin care s-a modificat cauza eliberării lui din serviciu, indicat în ordinul nr.722-c din 05 august 2002. Despre existența ordinului nr.706-c din 05 august 2004 a aflat abia la 21 ianuarie 2020, în momentul în care a recepționat prin intermediul oficiului poștal răspunsul din 15 ianuarie 2020 al Serviciului Vamal la cererea sa din 20 decembrie 2019.

Despre adoptarea ordinului nr.706-c din 05 august 2004 anterior nu a cunoscut, întrucât niciodată nu a fost informat, ceea ce l-a împiedicat contestarea acestuia în instanța de judecată în interiorul termenului de prescripție.

Cu trimitere la prevederile art.65, 209-210 din Codul administrativ, reclamantul cerere repunerea în termen a acțiunii.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Maimescu Sava.

La 15 decembrie 2021, în termenul prevăzut la art.232 din Codul administrativ, Maimescu Sava a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 14 martie 2022 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii, prin care să fie anulat răspunsul nr.M-1350/19 din 15 ianuarie 2020 a Serviciului Vamal, anulat ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal, restabilirea lui în funcția de șef-adjunct al

Biroului Vamal Ocnîța, încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 28 iunie 2004 – până la data emiterii hotărârii, încasarea despăgubirii morale în mărime de șase salarii medii lunare (f.d.96, 119-121).

Prin decizia din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Maimescu Sava și menținută hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluția de respingere a actinii depuse de Maimescu Sava prin faptul că, la 05 august 2002, Departamentul Vamal a emis ordinul nr.722-c, prin care Maimescu Sava, șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnîța, a fost eliberat din serviciu în organele vamale, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu, manifestată prin acțiuni ce au contribuit la trecerea mijlocului de transport cu marfă peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, a desface înainte de termen contractul individual de muncă nr. 20-OC din 14 septembrie 2001, încheiat cu inspectorul biroului vamal Ocnîța Ghenadie Beznițchii, eliberându-l din serviciu în organele vamale.

Nefiind de acord, cu ordinul nr.722-c din 05 august 2002 al Departamentului Vamal, Sava Maimescu l-a contestat în instanța de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea lui Sava Maimescu. Totodată, s-a decis modificarea ordinului Departamentului Vamal al Republicii Moldova nr.722-c din 05 august 2002, considerând eliberat, pe șeful-adjunct al Biroului Vamal Ocnîța, Sava Maimescu, din serviciu în organele vamale în baza art.263 alin.(1) din Codul muncii (f.d. 21-28).

În vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, Departamentul Vamal a emis ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 privind modificarea ordinului Departamentului Vamal nr.722-c din 05 august 2002.

Prin ordinul Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004 s-a modificat ordinul nr.722-c din 05 august 2002 „Referitor la modificarea Ordinului DV nr.722-c din 05.08.2002”, s-a modificat ordinul Departamentului Vamal nr.722-c din 05 august 2002 „Referitor la desfacerea contractului individual de muncă și eliberarea din serviciu în organele vamale a dlor V.Diligul, S.Maimescu și Gh.Beznițchii, biroul vamal Ocnîța” după cum urmează: -Pentru încălcarea gravă o singură dată a îndatoririlor de muncă, a-l considera eliberat din serviciu în organele vamale pe șeful-adjunct al biroului vamal Ocnîța, Sava Maimescu, în baza art. 263 p. 1 al Codului muncii. De asemenea s-a indicat că ordinul a fost emis „În baza: Hotărârea Curții de Apel municipiul Chișinău din 18 iunie 2004” (f.d. 33).

În contextul menționat, instanțele de judecată au conchis că, Sava Maimescu cunoștea despre emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004. Or, în partea constatatoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, s-a indicat despre prezența reclamantului în ședința de judecată la examinarea cauzei intentate la acțiunea lui Sava Maimescu împotriva Departamentului Vamal privind repunerea în funcție (f.d. 22-23).

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat neîntemeiate argumentele lui Maimescu Sava precum că, timp de aproape 14 ani nu a cunoscut despre emiterea ordinului Departamentului Vamal nr. 706-c din 28 iunie 2004, precum și despre faptul că circumstanțele relatate în ordin nu corespund realității.

Or, Sava Maimescu, în calitatea de reclamant a cunoscut despre desfășurarea procesului în instanța de judecată și urma să se intereseze de executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, despre care cunoștea cu certitudine că prin aceasta s-a dispus modificarea ordinului directorului general al Departamentului Vamal nr. 722-c din 05 august 2002 și a-l considera eliberat pe șeful adjunct al Biroului Vamal Ocnița, Sava Maimescu, din serviciu în organele vamale în baza art.263 alin.(1) din Codul muncii.

Instanțele de judecată au rezumat că, ordinul Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004 (referitor la modificarea ordinului nr.722-c din 05 august 2002, a fost emis în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, întru executarea hotărârii judecătorești) a fost emis legal și întemeiat.

Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentul lui Maimescu Sava precum că, ordinul Departamentului Vamal nr.722-c din 05 august 2002 a fost abrogat prin ordinul Departamentului Vamal nr.937-c din data de 27 septembrie 2002.

Or, Sava Maimescu nu contestă ordinul Departamentului Vamal nr.722-c din 05 august 2002, legalitatea acestuia fiind verificată prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004.

La caz, apelantul contestă ordinul Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004, care a fost emis în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004. Or, potrivit art.123 alin. 2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În împrejurările relatate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a respins pretenția reclamantului cu privire la anularea ordinului Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004 ca neîntemeiată.

Cu referire la pretențiile lui Maimescu Sava privind restabilirea în funcția de șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 05 august 2002 până la data emiterii hotărârii și încasarea prejudiciului moral în mărime de șase salarii medii lunare, instanța de apel a dedus că prima instanță corect a statuat că, pretenția privind restabilirea în funcție a fost examinată prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, fiind respinsă ca nefondată.

La 19 octombrie 2022, Maimescu Sava a depus recurs, împreună cu motivarea, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii, prin care să fie anulat răspunsul nr.M-1350/19 din

15 ianuarie 2020 a Serviciului Vamal, anulat ordinul nr.706-c din 28 iunie 2004 al Departamentului Vamal, restabilit în funcția de șef-adjunct al Biroului Vamal Ocnița, să fie încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 28 iunie 2004 – până la data emiterii hotărârii, precum și încasarea despăgubirii morale în mărime de șase salarii medii lunare (f.d.163-165).

În susținerea recursului Maimescu Sava a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, menționând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A prezentat suficiente probe că timp de 14 ani nu a cunoscut despre emiterea ordinului nr.706-c din 28 iunie 2004. Despre emiterea ordinului nr.706-c din 28 iunie 2004 a aflat abia la 21 ianuarie 2020, când a recepționat răspunsul nr.M-1350/19 din 15 ianuarie 2020, la care a fost anexat copia ordinului Departamentului Vamal nr.706-c din 28 iunie 2004.

Este eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare de a face trimitere la decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2004, care nu are relevanță la caz, întrucât ordinul nr.722-c din 05 august 2002 a fost anulat prin ordinul Departamentul Vamal nr.937-c din 27 septembrie 2002.

Recurentul consideră că concluziile primei instanțe și a instanței de apel sunt contradictorii, ceea ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

În viziunea lui Maimescu Sava instanțele de judecată au încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că nu au motivat soluțiile sale de respingere a acțiunii sale, fără să examineze efectiv probleme esențiale ale litigiului.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a III a „Procedura contenciosului administrativ”, Capitolul V „Procedura de recurs” din Codul administrativ, în special ce vizează prevederile cu privire la depunerea cererii de recurs, termenul depunerii, temeiurile recursului și procedura examinării acestuia.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art.195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art.3 alin.(3) din Codul de procedură civilă care stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Or, legea procesual-civilă, care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile

procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă.

În conjunctura enunțată, și având în vedere că recursul a fost depus la 19 octombrie 2022, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 septembrie 2022, în ședință publică.

Actele cauzei atestă că copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificată lui Maimescu Sava la 07 octombrie 2022, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție (f.d.158).

Totodată, din materialele dosarului reiese că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost notificată lui Maimescu Sava la 20 decembrie 2022, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție (f.d.162).

Astfel, recursul a fost depus cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

La 19 ianuarie 2023, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Vamal copia recursului depus de Maimescu Sava, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței (f.d.170-171).

La 21 februarie 2023, Serviciul Vamal a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de Maimescu Sava, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o

încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023)). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de

caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a declara inadmisibil recursul depus de Maimescu Sava.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Maimescu Sava, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc